

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **S., a. s.**, C., X. Bratislava, IČO: X., proti žalovaným: 1./ **M.**, nar. X., bytom T., X. Košice, 2./ **J.**, nar. X., bytom V., X. Veľká Ida, 3./ **V.**, nar. X., bytom B., X. Košice, 4./ **B.**, nar. X., bytom T., X. Košice, **v konaní o zaplatenie 1 600,78 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovanej 4./ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 12Cb/2480/1994-157 zo dňa 24. apríla 2013, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 12Cb/2480/1994-157 zo dňa 24. apríla 2013 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 12Cb/2480/1994-157 zo dňa 24. 04. 2013 rozhodol tak, že žalovaných v 1./ a 4./ rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1 600,78 eur, 16,6 % úrok z omeškania od 01. 08. 1999 až do zaplatenia z uvedenej sumy, sumu 71,62 eur titulom sankčných úrokov od 17. 09. 1992 do 03. 01. 1994, sumu 1 392 eur titulom úroku z omeškania od 03. 01. 1994 do 31. 07. 1999 a nahradiť trovy konania vo výške 171,56 eur

s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. Voči žalovanému v 2./ a 3./ rade žalobu zamietol, vo vzťahu žalobcu - žalovaný v 2./ rade účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal a vo vzťahu žalobcu – žalovaný v 3./ rade účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalovaný v 1./ rade porušil podmienky úverovej zmluvy tým, že neplatil dohodnuté splátky a že žalovaná v 4./ rade nepoprela skutočnosť, že podpísala ručiteľské vyhlásenie o ručiteľskom záväzku, predmetným vyhlásením sa zaviazala pohľadávku uspokojiť v plnej výške, ak ju neuspokojí dlžník. S poukazom na uvedené s odkazom na ustanovenia § 497, § 502, § 303 Obchodného zákonníka konajúci súd žalovaného v 1./ rade a žalovanú v 4./ rade na uvedenú sumu zaviazal. Voči žalovaným v 2./ a v 3./ rade žalobu ako nepreukázanú dôkazmi zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 O. s. p. tak, že žalovaného v 1./ rade a žalovanú v 4./ rade zaviazal na trovy konania tak ako sú uvedené vo výroku rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná v 4./ rade odvolanie zo dňa 29. 06. 2013 doručené podaním dňa 03. 07. 2013 doplneným zo dňa 01. 08. 2013, ktoré označila ako oprava rozhodnutia a žiadala rozhodnutie zmeniť v časti vyčíslenia úroku z omeškania, v konečnom dôsledku navrhla v celom rozsahu napadnuté rozhodnutie zmeniť a voči nej žalobu zamietnuť. V podaní zo dňa 01. 08. 2013 navrhla súdu, aby súd vydal opravné rozhodnutie, ktorým žalovaných v 1./ až 4./ rade zaviazže zaplatiť žalobcovi 1 600,78 eur s 13 % úrokom od 01. 04. 1994 a nahradiť trovy konania 171,56 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovanej v 4./ rade podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Na základe obsahu podaní zo dňa 29. 06. 2013 a 01. 08. 2013 posúdil podania nie ako žiadosť o opravu rozhodnutia ako ich označila žalovaná v 4./ rade, ale ako odvolanie voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 12Cb/2480/1994-157 zo dňa 24. 04. 2013 v časti príslušenstva. Tvrdenie žalovanej ohľadne dôvodnosti výšky príslušenstva Najvyšší súd Slovenskej republiky označil ako právo nedôvodné a ničím právne nepodložené. Konajúci súd rozhodol v súlade so zákonom, keď úrok z omeškania rozhodol vo výške 16,06 % eur. Tvrdenie žalovanej v 4./ rade, že o výške úroku z omeškania môže súd rozhodnúť iba

na základe odsúhlasenia výšky úroku z omeškania účastníkmi konania konajúci súd označil za právne irelevantné, keďže výška úroku z omeškania nie je viazaná súhlasom účastníkov úverového vzťahu. Návrh žalovanej v 4./ rade žalobu zamietnuť voči nej v celom rozsahu odvolací súd označil v odvolaní ako nedôvodný a na základe vykonaných dôkazov ako bezpredmetný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedených skutočností rozsudok v napadnutej časti žalovanou v 4./ rade označil za vecne správny, a preto ho podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom konania žiadne trovy nepriznal, nakoľko žiadne trovy v odvolacom konaní ostatným účastníkom konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, 29. júla 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. I.